

Ige, házasság, bizalom, elfogadás, szeretet, család, MEGVÁLTÁS, közösség, megértés, vigasz, hit, összetartozás, barátság, örök élet, FELTÁMADÁS, világosság, kegyelem, remény, Békesség, ÉLET, hagyomány, találkozás, ÖRÖMHÍR, szeretetszolgálat, igazság, megbocsátás, Igazság, misszió, üdvösség, jókedv

Mentekletesség

Szeretet

Békesség

Szelídség

A Lélek gyümölcse

Öröm

Galata 5.

Hűség

Jóság

Értelesség

Beketűrés

ELŐSZÓ

Különleges Ünnephez érkeztünk. Isten Szent Lelkének ünnepe. Ő az Életnek, azaz Jézus Krisztusnak Lelke, Akit maga helyett elküldött annak idején, hogy betöltsön, életet ajándékozzon, vezessen, utat mutasson, tápláljon lelkileg, ve-
lünk legyen a mindenkori jelenben, mindennapjainkban – ha kérjük Őt. Miért lényeges, hogy mindezeket Ő adja az ember számára? A lélek számára? Mert az ember lelkének védelméért teszi. Ő alkotott, teremtett mindannyiunkat, ezért Ő is tud megvédeni. A lelki halál állapotából egyedül az Úr Jézus által tud ismét életre kelni a lelkünk, és ekképpen örökké élhet Szeretemben (János 14-15. fejezet). Emellett itt a földi életben megtapasztalható, hogy örök társunk lesz Isten nekünk, embereknek. Továbbá fontosnak tartja, hogy az ember szívének, lelkének identitás tudata még itt a földi életben megszilárduljon az Úr Jézusban. Ha lelkileg a helyünkön vagyunk Isten kezében, megtörténnek sorra a változások mentálisan. Isten Szent Lelke és Igéje (Jézus Krisztus személye és írott szava a Biblia) orvossággyógyszer minden tekintetben az ember létét tekintve. Tudom, hogy sokszor nem értjük mit miért enged meg az egyéni életünkben, de azt tudom, hogy lényeges döntés a Vele való kapcsolat, az Ő útján járás - bízunk Benne! Azt mondja az Úr Jézus, hogy „Te kövess engem!” (János 21,22b). Bátran állj rá kedves Olvasó az Ő útjára és kezdj el járni rajta, akár most először, akár azért, mert valamiért letértél!

Ez az ünnepi lapszám is bizonyosságot tesz arról, hogy Isten hatalma a szeretet hatalma. Áldott és örömteli olvasást és kapcsolatokat kívánok a szerkesztői csoport nevében!

szerk.

„Péter mondta nekik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatára; és veszite a Szent Lélek ajándékát.”
Ap.cs.2:38

„És mi vagyunk Neki (Jézus Krisztusnak) bizonyosságai e beszédek felől, és a Szent Lélek is, Akit Isten adott azoknak, akik Neki engednek.”
Ap.cs.5:32

Tartalom

- 3 Nem ijedtünk meg eléggé
- 3 Jöjj, Szentlélek Úr Isten
- 5 Pünkösöd és a művészet
- 7 „Valóban így vannak-e ezek?”
- 8 Bizonyágtételek
- 12 Csak egy perc
- 13 Közelmúltunk örömei
- 15 Szeretetszolgálat
- 15 Ifjúsági csoport (ifi)
- 16 Baba-mama kör
- 17 Egyháztörténet
- 18 Jó Pásztor Óvoda
- 19 Kálvin Szolgáltató Központ
- 20 Művészetről keresztyén szemmel
- 22 Sajtóközlemény
- 23 Gyülekezeti nagytábor

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2020./5. Pünkösöd
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Szűcs Nóra, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária, Tiliczki Imre
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

NEM IJEDTÜNK MEG ELÉGÉ

„Félelem fog el minden embert, és hirdetik Isten tetteit, megértik cselekedeteit.” (Zsolt 64,10)

A mikor nemrég újra kinyíltak a templomok, mert enyhült a koronavírus járvány, nem jelentek meg tömegek az istentiszteleteken. Pedig vannak, akik ezt várták volna, s vannak, akik az emberekbe ivódott félelem miatt örültek, hogy ennyien is újra járnak kezdtek az alkalmakra.

A magam részéről mindenképpen hálás vagyok, hogy újra együtt imádhattuk Istent és hallgathattuk az Ő Igéjét! Ugyanakkor nem zártam ki annak eshetőségét sem, hogy egy ilyen vészterhes és „templom nélküli” időszak után jóval többen jönnek majd, mint korábban szoktak. Vajon az egyik vagy a másik várakozás az élet-, illetve „emberszerűbb”-e?

Keresztyénként keressük meg először azt a választ, ami „igeszerű”!

Az emberi lélek a bűneset óta jellemzően két okból szokott megtérni. Vagy valóban megijed, vagy lenyűgözi valakinek a szeretete! (lásd Ninive megtérését a Jónás könyvében, illetve Zákeusét a Lukács 19-ben)

Jelenleg az látszik itthon és más országokban is, hogy a koronavírus járvány nem ijesztette meg annyira az embereket, hogy keressék a bocsánatot, félve – igazából nem a vírustól -, hanem Isten jogos ítéletétől. Pedig lesz ítélet, és megíratott, hogy „Rettenetes dolog az élő Isten-

nek kezébe esni.” (Zsid 10,31) Csak hogy ebben a legtöbben nem hisznek, hiszen nem is igazán tudnak, illetve nem hallanak róla. Ez pedig a mi bűnünk, keresztyéneké!

Persze elővehetnénk a biblikusnak látszó mentegetőzést: Mireánk az evangélium, vagyis Isten megváltó szeretetének a jóhíre bízott, s nem az, hogy az ítélettel riogassuk az embereket!

Ez nagyon bölcs érvnek látszik, csak hogy nem süt át az életünkön! Az elmúlt két hónapban pl. feltűnő volt, hogy mennyire bízunk Urunk szeretetében? Hogy valóban hiszünk, amit kijelentett rólunk, a gyermekeiről? Hogy pl. „mekkora a hatalma rajtunk, hívőkön”? (Ef 1,19) Megvallottuk-e, hogy a mi bűneink is hozzájárulhattak ahhoz, hogy Isten engedte ezt a járványt elterjedni? Hívtuk-e magunkat és utána másokat is, hogy tartsunk bűnbánó imaközösségeket? Ezzel volt-e tele egyházi kommunikációnk? Vallottuk-e azt a jó hírt, hogy Istenünk valóban kész elfordítani a haragját a mai Ninivéről is, ha azok megtérnek Hozzá „porban és hamuban”? Merthogy tényleg örömhír bízott ránk, - de ez legelőször is a bűnbocsánat örömhíre! (1.Ján 1,9)

Zákeushoz Jézus betért, pedig jól tudta, hogy kicsoda, s milyen

vétkek terhelik az életét! Nem volt egyetlen rossz szava sem hozzá, sőt a bizalmáról biztosította ezt a csaló gazembert. Miért? Mert tudta, hogy nemsokára Zákeus bűneiért is meg fog halni a kereszten! A fővámszedőt lenyűgözte Isten szeretete, ezért valóban megtért! – Jónás kortársai közül pedig többen is valóban félték az Istent:

„Az embereket nagy félelem fogta el, amikor megtudták, hogy az Úr elől menekül - mert Jónás elmondta nekik -, és ezt mondták neki: Hogy tehetél ilyet?!” (Jón 1,10)

A mai ember, közte a templomba járók egy része sem ijedt meg eléggé, s nem is fogta fel, mekkora ajánlat, illetve ajándék Urunk dicsőséges kegyelme!

Enélkül viszont nem fognak megtérni a templomok élő hitű embereikkel... Ébredésre, azaz valódi megtérések sorára van szüksége a nemzetünknek, de egyúttal az egész emberiségnek!

Könyörögve kiáltunk a pünkösd-i Lélekért, hogy általa végre valódi bűnbánatra jussunk (Ján 16,8), s járja át újjászülő erővel a szívünket az evangélium minden értelmet felülhaladó örömhíre! (1.Pét 1,18-23)

Somogyi László
lelkipásztor

JÖJJ, SZENTLÉLEK ÚR ISTEN

A az ablakon kinézünk, vagy kimegyünk a kertbe, látva a virágzó fákat, az illatozó gyöngyvirágot, nyíló bazsarózsát, ezek eszünkbe juttatják, hogy közeleg a keresztyénség harmadik nagy ünnepe, a Pünkösd. Amikor e sorokat írom, még nem tudom, kinyitnak-e Pünkösdkor a templomaink kapui, csak reménykedünk, hogy hamarosan eljön ez az idő. Bizony nagy szükségünk van a Szentlélek Isten bátorítására, a Vigasztalóra, mert ezekben a vészterhes időkben sok-

szor van szívünkben aggodalom, félelem. A természet, a zöldülő hatar viszont Isten hűségéről beszél, aki megígérte: „Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.” (1Móz 8,22.) Micsoda biztatás!

Az újságunkban megjelenő pünkösd-i ének, Jöjj Szentlélek Úr Isten... bekerül majd az új református énekeskönyvünkbe. Ez egy szép fohász, nemcsak Pünkösdkor énekelhető, de bármikor a Szentlélek segítségül hívásához. Szövege először

az 1651-ben kiadott Kisdi Benedek: Cantus Catholici énekeskönyvben található. Dallama Zsasskovszky Ferenc 1859-es kiadványából való. A Szent vagy Uram! Katolikus énekeskönyvben 7 versszakkal megtalálható, így a katolikus testvérek jól ismerik ezt az éneket. Műfaja: egyházi népének, tehát a vallásos nép, magyar anyanyelvű éneke, mely ugyanúgy szájhangomány útján hagyományozódott, mint a népdalok. Rövid 6 sorból áll, egyszerű, szép, könnyen megtanulható dallamszerkezete van. Minden versszakban

hatszor hangzik el: Jöjj el, jöjj el!... Jézus mennybemenetele előtt megígérte a Szentlélek eljövételét. „én pedig kérni fogom az Atyát és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké.” (Jn 14,16) Ha az 5 versszak szövegtartalmára ránézünk, mit is tudhatunk meg a Szentlélek Istenről. Nélküle árvák vagyunk, mert Ő a vigaszunk, lelki támaszunk. (2-3.vsz.) Hányszor tapasztaltuk ezt meg? Ha bánatunk volt, vigasztalást nyertünk, ha kétségessékedtünk reménységet kaptunk, ha erőtlenné váltunk, adta az erejét, mert a Szentlélekből erő árad. A bizonyágtételeinkben meg-

erősített, lélekben felforrósított. „...erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek és tanúim lesztek... a föld végső határáig”. (Apcsel 1,8.) Milyen égi kincseket kér az ének írója a 2. versszakban? A Galatákhöz írt levél 5,22-23 felsorolja ezeket. „A lélek gyümölcse (kincse) pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” Tudom-e a gyümölcsöt teremni? Magamtól nem, felülről jövő ajándékok ezek. Az 5. versszak szövegében óhajként hangzik fel a kérés: A mi sötét szíveinket világítsd be! Hitre jutni, újjászületni egyedül Isten Lelkének a segítségével lehet.

(Jn 3,1-21.) A Szentlélek rávilágít a bűneinkre, általa érthetjük meg megváltásunk ajándékát és Ő elvezet a teljes igazságra. (Jn 16,8). Az Úr az Ő Lelke által ma is munkálkodik, mellettünk van, vezet bennünket. Nagy biztatás mindnyájunk számára Jézus ígérete... „Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28, 20/ b)

Áldott Pünkösöd ünnepeket kívánok:
Karácsonyi – Kis Lászlóné Ibolya

Jöjj, Szentlélek Úr Isten

297

szöveg: Cantus Catholici

dallam: Zsaskovszky énekeskönyv

Jöjj, Szent-lé-lek Úr Is-ten, á-raszd re-ánk tel-je-sen
Mennyből fé-nyes-sé-ge-det, mennyből fé-nyes-sé-ge-det!
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el,
Jöjj, Szent-lé-lek Úr Is-ten!

2. Jöjj el, árvák gyámola, jöjj el, szívünk orvosa, Oszd ki égi kincsedet, oszd ki égi kincsedet! Jöjj el, jöjj el...
3. Jöjj el, lelki vigaszunk, testi, lelki támaszunk, Érezzük bőségedet, érezzük bőségedet! Jöjj el, jöjj el...
4. Fáradságban nyugalomunk, hévben hűvös árnyékunk, Sírásunkban örömünk, sírásunkban örömünk! Jöjj el, jöjj el...
5. Ó, dicső Nap, híveid sötétséges szíveit Világítsd be, légy velünk, világítsd be, légy velünk! Jöjj el, jöjj el...

PÜNKÖSD ÉS A MŰVÉSZET

A húsvét utáni ötvenedik napon a Szentlélek kiáradása töltötte el a tanítványok szívét, felemelte őket, erőt, szeretet, józanságot biztosítva ezáltal. Ettől a pillanattól kezdve már egyikőjük számára sem volt kétséges Jézus isteni mivolta, s a Szentlélek által megerősödött bennük Isten legfőbb üzenete, a földi élet legfontosabb mozgatórugója, a szeretet.

A művészet különböző ágai által is részesülhet a földi halandó olyan felemelő élményben, mely egy

magasabb szellemi szférába emeli. Minden igaz, hiteles műalkotás kimondatlanul is a Tízparancsolat szellemében születik, vagyis a különböző művészeti ágak sajátos eszközein át (pl. a zene hangok, ritmusok; a képzőművészet színek és formák révén) ezeket az értékeket közvetítik a befogadók felé. A művész, a közvetítő, ihletett állapota is, mely a szakma fogásainak, fortélyainak ismeretén túl kell, hogy jellemezze az alkotót, a Szentlélek munkája.

Johann Sebastian Bach az emberiség egyik legnagyobb művészeinek,

zeneszerzőjének számít. Róla a kritikusok is azt mondják, közvetlen kapcsolatban állhatott a Teremtővel, zenei munkásságát a Szentlélek hatja át. Hatalmas életművéből ezennel a 68. kantátát állítjuk írásunk középpontjába, melynek témája a Szentlélek eljövetele. A kantáta olyan zenemű, mely szóló énekhang(ok)ra, kórusra és zenekarra íródott, lírai és drámai elemeket is tartalmaz. A zenedarab szövegét Christiana Mariana von Ziegler írta 1725-ben Also hat Gott die Welt geliebt (= Mert úgy szerette Isten a világot) címmel.

BWV 68

PÜNKÖSD MÁSODIK NAPJÁRA

Also hat Gott die Welt geliebt

Mert úgy szerette Isten a világot

1. Kórus

Also hat Gott die Welt geliebt,
Dass er uns seinen Sohn gegeben.
Wer sich im Glauben ihm ergibt,
Der soll dort ewig bei ihm leben.
Wer glaubt, dass Jesus ihm geboren,
Der bleibet ewig unverloren,
Und ist kein Leid, das den betrübt,
Den Gott und auch sein Jesus liebt.

Mert úgy szerette Isten a világot,
hogy egyszülött Fiát adta nekünk,
hogy az, aki hittel átadja magát Neki,
az örökké vele élhessen.
Aki hiszi, hogy Jézus érte született meg,
az örökre megmenekül,
és nincs olyan szenvedés, amely elcsüggesse azt,
akit Isten és Jézusa szeret.

2. Ária
(szoprán)

Mein gläubiges Herze,
Frohlocke, sing, scherze,
Dein Jesus ist da!
Weg Jammer, weg Klagen,
Ich will euch nur sagen:
Mein Jesus ist nah.

Hívó szívem, ujjongj
és légy vidám,
hisz Jézusod közel van hozzád.
Távozz tőlem jaj és panasz,
hisz így szólok hozzátok:
Jézusom közel van hozzám.

3. Recitativo
(basszus)

Ich bin mit Petro nicht vermessen,
Was mich getrost und freudig macht,
Dass mich mein Jesus nicht vergessen.
Er kam nicht nur, die Welt zu richten,
Nein, nein, er wollte Sünd und Schuld
Als Mittler zwischen Gott und Mensch
vor diesmal schlichten.

Bár nem vagyok oly merész, mint Péter,
az, ami bizakodóvá és boldoggá tesz, az,
hogy Jézusom nem feledkezett meg rólam.
Nem azért jött, hogy elítélje a világot,
nem, nem! A vétket és a bűnt akarta,
mint Isten és ember közötti közbenjáró
egyszer s mindenkorra eltörölni.

4. Ária
(basszus)

Du bist geboren mir zugute,
Das glaub ich, mir ist wohl zumute,
Weil du vor mich genung getan.
Das Rund der Erden mag gleich brechen,
Will mir der Satan widersprechen,
So bet ich dich, mein Heiland, an.

Javamra születél meg,
hiszem ezt, s ez bátorít,
mert te eleget tettél értem.
Omoljon bár össze a földkerekség,
vádoljon bár a Sátán,
én imádlak téged, Megváltóm!

5. Kórus

Wer an ihn gläubet, der wird nicht gerichtet;
wer aber nicht gläubet, der ist schon gerichtet; denn er
gläubet nicht an den Namen des eingebornen Sohnes Gottes.

Aki benne hisz, nem megy ítéletre,
aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van,
mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

(Tóth Eszter fordítása)

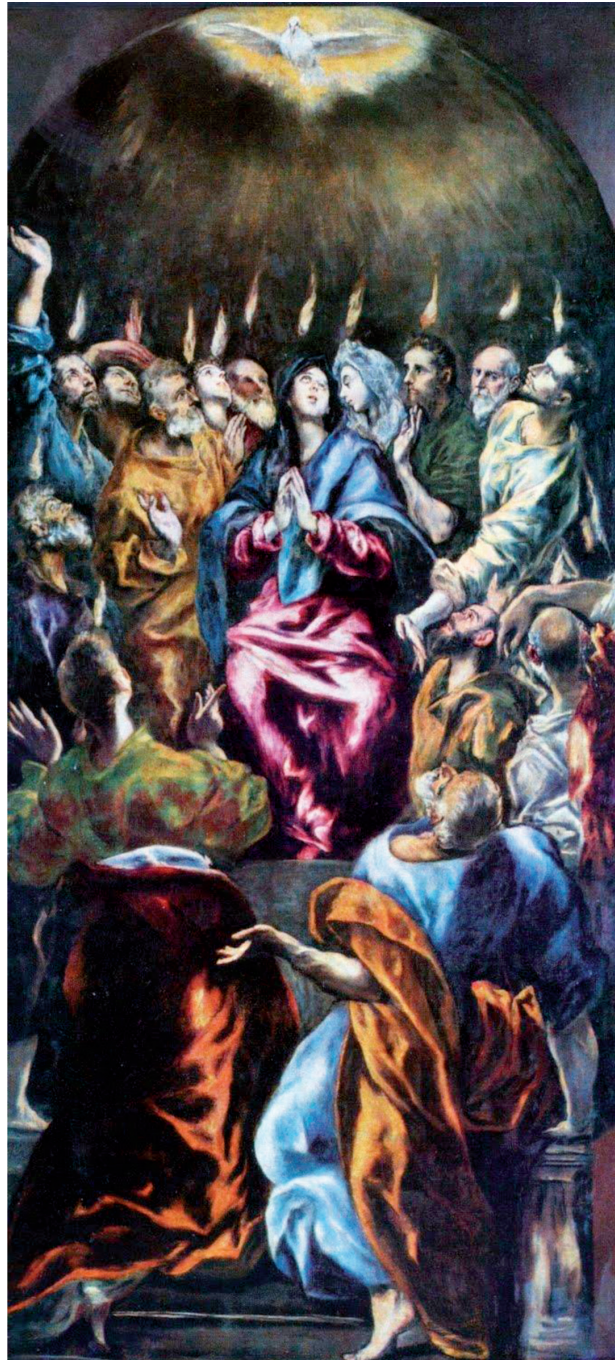
(forrás: <http://www.bach-cantatas.com/Texts/BWV68-Hun1.htm>, letöltve 2020.05.16.)

A kezdő, hangszeres rész lassú, áradó, mindent betöltő harmóniája hasonlatos a pünkösdi fény mindent betérítő, felvilágosító fényjelenségére. Az ezt követő első vegyeskórus folytatja ezt határozott, nem túl gyors, kissé monotonnak tűnő ritmusban – szövege a mindannyiunk által jól ismert címadó gondolat: „Mert úgy szerette Isten a világot,...” A második szoprán ária rész dinami-

kusabb, változatosabb, harsányabb; örömet, erőt sugárzó szakasz: „Hívó szívem ujjongj, s légy vidám...” A harmadik férfi basszus szakaszban a zene intenzitása, sebessége lassul, lecsendesedik; elmélyülésre, befelé fordulásra, felfelé tekintésre ösztönzi a hallgatót: „Javamra születél meg, hiszem ezt,...” A zárórészben a kórus összegzésként megfogalmazza azt a reményt, mely

az emberiség kegyelmi állapotának jutalma, az üdvözülést. A kissé szokatlan, hirtelen vég azt sugalmazza, hogy a művészet – hasonlóan a Szentlélekhez – szüntelenül adja az erőt, a szeretet és a józanságot.

Jó műélvezetet kívánunk az olvasóknak és a Szentlélek betöltetését!
(A zenemű meghallgatható:
<https://www.youtube.com/watch?v=j13wMhdoOOw>)

El Greco: Pünkösöd

(forrás:<https://www.facebook.com/palocmuzeum/photos/el-greco-p%C3%BCnk%C3%B6sd-r%C3%A9szlet/2226640497427737/>,
letöltve 2020.05.15.)

Pálfi Gyula és Pálfi Judit

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” AP.CSEL.17,11C

MIT HIRDETETT JÉZUS?

Mindenekelőtt: Önmagát, s a benne beteljesedett ígéreteket! Ha egy átlagemberről mondanánk ugyanezt, az visszataszító lenne. Az öndicséret taszító, sőt megbotránkoztató, - kivéve, ha abszolút hiteles. Jézus az egyetlen hiteles ember. Ember, aki egyedülként a történelemben úgy is élt, ahogy beszélt, - ezért tökéletesen megbízható! Ő a Személy, a Létező, a nagy Vagyok, aki Vagyok. Az Örökkévaló, aki közénk jött testben. „Én és az Atya egy vagyunk. Aki engem látott, látta az Atyát.” (Ján 10,30; 14,9) Ezért kellett önmagát hirdetni, - a létező hatalmas és irgalmas Istent. Egyértelművé tette: a Messiásra vonatkozó ószövetségi próféciák benne valósultak meg: „Ha hinnétek Mózesnek, hinnétek nekem: mert én rólam írt ő!” (Ján 5,46) Jézus az igazságot hirdette meg, de úgy, hogy minden részletében igazat mondott, attól semmilyen okból el nem tért. (Ján 14,6) Ugyanennyire már csak egyhez ragaszkodott: a szeretethez. Semmit nem mondott, amit meg nem szűrt ennek a rostáján. Még amikor keményen megfeddte a farizeusokat, vagy kiűzte az üzletelőket a templomból, akkor sem lépett ki a „szeretet kötelékéből”. (Kol 3,14)

Igehirdetésének középpontjában a hozzá fűződő kapcsolat állt: „Ha engem szerettek...” (Ján 14,15) „barátaimnak mondalak titeket...” (Ján 15,15) Nem elveket hirdetett meg, hanem élő, cselekvő kapcsolatrendszert az Isten országán belül: „Betelt az idő és elközelített az Isten országa: Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!” (Mk 1,15) Forduljatok el minden mástól, minden hamis reménységtől, s a bizalmatokat egyedül belém vessétek! Nem új tanokat, szép, fontos és érdekes igazságokat hoztam nektek, hanem egy lüktető, új életet: Közösséget velem, valós és közeli közösséget az Atyával és a Szentlélekkel. (1Ján 2,4-7) Ezt kérjétek el, ebben higgyetek, ennek engedelmességedjétek, hogy végre valódi

gyümölcsöket teremjen az életek. Ne csupán az elméteket pallérozzátok, hanem érzellemmel, akarattal és engedelmességgel szeressétek! Ne csupán hirdessétek, hogy ki vagyok, hanem nap, mint nap kérdezzétek, hogy mit akarok. Van véleményem az életek dolgairól! S közvetlen tőlem kérdezzétek, ne a teológiai ismeretekből ollózzátok össze, ne egyszerűen ígéretet idézzétek, hanem őszintén és valóban engedni kész lélekkel tudakoljátok: Itt és most, Urunk, mi a véleményed, mi a Te akaratod, melyik bibliai mondat vagy történet alkalmazandó az adott helyzetünkre?

Jézus ma is Igét hirdet, és nem tanokat közöl. Az Ige pedig „élő és ható” napjainkban is (Zsid 4,12): Ha azt találjuk meg, ami épp az adott körülmények között ad útmutatást, vagyis feltárja Urunk aktuális akaratát, engedi megérteni a szándékát, akkor áldás lesz a tetteinken és a szavainkon. Ha csak idézzük az Igét, netán jó zsonglörként előrángatunk egy-egy idézetet a Szentírásból, ami éppen eszünkbe jut, akkor nagyon „mellényúlhatunk”. Az így idézett Biblia ugyanis nemhogy „arany alma ezüst tányéron” (Péld 25,11), hanem furkósbottá válik a kezeink között, s ahelyett hogy a Lélek intését adná át a másoknak, letaglózza és eltaszítja őket. Ahelyett, hogy megtérésre segítené, elfordítja Istentől. Jézus azt ígérte, hogy személyesen vezet bennünket, s folyamatosan tanít arra, hogyan alkalmazzuk helyesen az ő Igéjét. (Ján 10,4) Ezért az igaz hívó nem ítélkező, nem kioktató, hanem vezetett ember. (Róm 8,14) Felülről kéri el, hogy mikor intsen, és mikor bátorítson.

Jézus igehirdetése ostromozta a bűnt. De vajon melyiket leginkább? Ha az evangéliumokat áttanulmányozzuk, kitűnik: mindenekelőtt az emberi gőgöt. A farizeusi, hívó gőgöt. Megbocsátást hirdetett a parázna nőnek (Ján 8,11), irgalmat a bűnbánó vámszedőnek (Luk 18,13-14), felejtést és küldetést az őt rútol megtagadó Pé-

ternek, de „jajok” sorozatát a büszke, megalázkodni nem akaró vallásos embernek. (Luk 6,24kk 11,42kk) A semmit jóvátenni nem tudó lator a mennybe jut (Luk 23,43), a vagyon és a vele járó rang foglya elkárhozik. (Luk 18,23) Mert Jézus az igazságot hirdette. Az igazságot – szeretetben. (Mk 16,16; Kol 4,6))

Igehirdetése erőteljes bizonygató volt a kegyelemről. Arról, ami a bűn feltárásának sötétségben ragyog fel igazán. Aki viszont nem értette meg Jézus szavait az ember teljes elveszettségéről – „aki a bűnt cselekszi, rabszolgája a bűnnek” (Ján 8,34) – az nem tud mit kezdeni Jézus központi üzenetével sem: „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Mát 20,28) Azaz: A megbocsátásnak nincs előfeltétele az emberben! Nincs ok, amiért megbocsáthatna nekünk Isten, nincs semmink, amivel eltörölhetnénk a bűneinket. (Zsid 9,22) De van vér, amely tisztára mos minden benne hívőt. (1Ján 1,7) Jézus igehirdetése a keresztség evangéliuma, ami először mélyen megaláz, szembesít az abszolút méltatlansággal, majd a felülről való tiszta szeretet erejével megvigasztal: a Fiú áldozatáért mégis elfogad (igazzá nyilvánít, azaz lelkileg szabadlábra helyez) a mindenható Isten! (Ján 1,12)

Az Úr Jézus igehirdetése világos tanítást adott a földi élet értelméről és küldetéséről: szeretni és szeretve lenni. Ady vágyakozása az újonnan született hívó életében nem csupán sóhaj, hanem valóság: „Szeretném, ha szeretnének, s lennék valakié.” (vö.: Heidelbergi Káté 1.) Urunk a nagy parancsolatban tökéletesen összefoglalta a lényegét. Minden törvény, minden kegyes szabály, a hívó élet valamennyi jellemzője ezáltal mérhető és mérendő: Ha bármilyen megnyilatkozásom, keresztyén gyakorlatom, szolgálatom, beszédem, mérlegeléselem és véleményformálásom nincs összhangban ezzel, akkor

tévúton járok, tévelygő újjászületett hívó ember vagyok. (Mát 22,37-40) Ha nem akarom szeretni a hitetlent, a másképp hívót, sőt az engem üldöző embert, akkor még nem értettem meg Megváltó Uram igehirdetését. (vö: Mát 5-7. rész)

Jézus igehirdetése feltárta a várható jövőt. Az ő szavai adnak eligazítást (Mát 24-25. rész), józan mérlegelési lehetőséget arra is, hogy akár a Jele-

nések könyvének üzenetét helyesen értsük, a félreértéseket, belemagyarázásokat elkerüljük. Az Ő tanítása minden fontos elemet tartalmaz, ami segíti a felkészülésünket második eljövételére, illetve erőt és vigaszt ad arra nézve, hogy a nagy nyomorúság időszakában is szüntelenül számíthatunk az ő hűséges segítségére. Nem hiteget, hanem az igazságról szól ebben a témában is, de szavai tele-

vannak bátorítással és szeretettel: „Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbennem. A világon nyomorúságotok van, de bizatok: én legyőztem a világot.” (Ján 16,33) Olvassuk Őt, „hallgassuk” Őt, és teljes bizalommal támaszkodjunk az igehirdetéseire!

Somogyi László
lelkipásztor

BIZONYSÁGTÉTELEK

„Bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat- így szól az Úr.” Jer 30,17/a

BIZONYSÁGTÉTEL

1937 -ben születtem, szüleim elváltak, így csonka családban nőttem fel. Római katolikusok voltunk, gyerekkoromban rendszeresen jártam templomba. Hárman voltunk testvérek. Édesanyám piaci árulással kereste meg a megélhetésünkhöz szükséges jövedelmet. Még kicsi voltam, amikor hozzánk költözött a mostoha apánk, ez 1940 vagy 42 elején történt. Kapcsolatukból egy fiú gyerek született, a kis öcsém, aki a háború idején 2-3 éves lehetett. A háborúban bombatalálat érte a házunkat, az utca felőli jobb oldali szobára esett. A két idegen asszony és a két nagyobb nővérem burgonyát szedtek fel. A burgonyát édesanyám a verembe hordta le. Szomorú, de aki abban a helyiségben volt, mindenkit eltalált a bomba szilánkjai. Azonnal meghalt

a két idegen asszony. A fiatalasszony pár éves kislánya az udvaron játszott kint a kis öcsémmel. Ők mindketten életben maradtak. Édesanyám épp akkor vitte le a burgonyát, amivel betakarta az elrejtett ételmezt. Ő így maradt életben. Én a pitvarban tartózkodtam, velem volt az Úr, mert életben maradtam. Mindkét nővérem megsérült, az idősebb súlyosabban. Emlékszem semmi kötszer nem volt, lepedőket hasítottak szét, azzal kötötték be. A fiatalabb 12 éves lánytestvérem reggelre meghalt, mert elvérzett. Pár nap múlva az idősebb nővéremnek, akinek a combja nagyon megsérült, veszélybe került az élete, de hála Istennek a debreceni kórházban sikerült megmenteni, felépült. 1949-ben mindketten betegek lettünk. Télen hideg házba jártunk be aludni, kifáztunk. Engem felmentettek az 5. osztályból betegség miatt, de nővérem kórházba került agyhártyagyulladás miatt és nem tudták meggyógyítani, elvesztettük őt is. Édesanyám nem tudta feldolgozni testvéreim halálát, belebetegedett, ápolásra szorult később. Általános iskolámat, négy osztályt a római katolikus iskolában végeztem. Vallásos nevelésben éltem, nőttem. 5. osztálytól a Bethlen úti iskolába kerültem, mivel államosították az iskolákat. A háború és a betegségem miatt 2 évet szalasztottam, de a 7. és a 8. osztályt egy év alatt végeztem el a Hajdúkerület utcai iskolában, mert jó tanuló voltam. Tanárnő szerettem

volna lenni, de nem volt semmi segítségem. Így mivel édesanyámat én ápoltam, nem volt gondozó, szegénységi alapon bevették a Dorogi úti Idősek Otthonába. Ott maradtam a mostoha apámmal és a kis öcsémmel. Kénytelen voltam ilyen nehéz helyzetben Irodai Szakiskolába jelentkezni, ahol gyors- és gépírást tanultam. Felkerestem az apám és megígérte, hogy 250 forintot hajlandó minden hónapban a kezembe adni. Az első évet jó eredménnyel elvégeztem. Abban az évben ősszel az apám tragikus körülmények között 46 évesen meghalt. Így kénytelen voltam dolgozni. Sikerült elhelyezkednem, a Városi Tanácsházán kaptam munkát gyors- és gépírói teendőkre. 1955. dec.17-én férjhez mentem egy parasztcsaládból származó fiúhoz. A Kálvin téri templomban esküdtünk, a férjem szülei jártak a templomba. Mivel ő parasztyerek volt, nem akarta, hogy irodai munkakörben dolgozzam. 4 hónap múlva édesanyám meghalt, visszaadta a lelkét az Atyának. 1956-ban megszületett első gyermekem a forradalom hajnalán. 1958-ban a második kisfiam, aki 1960-ban pár napos volt betegség miatt meghalt. Nagyon nehéz volt feldolgozni, nem tudtam belenyugodni, úgy döntöttem, hogy visszamegyek dolgozni, mert nem bírok otthon maradni. A Kossuth Termelőszövetkezetben kaptam munkalehetőséget. 1962-ben megszületett a harmadik kisfiam. Gyermekeim meg lettek kereszttelve reformátusként, de

sajnos elmaradt a vallásos nevelésük.

A továbbiakban arról szeretnék írni, hogyan tapasztaltam meg Isten védelmét, segítségét a további életem során. 1965-ben egy nyári napon kenyeret sütöttem a kemencében. Ahogyan sütés után a befőtteket raktam be, (akkoriban így dunsztoltunk) nagy villámlás volt. Egy hatalmas fényt láttam a kemencében, elájultam, hátravágtam a villám hatására. Egy darabig nem tértem magamhoz, férjem nem tudott megszólalni, mert úgy gondolta meghaltam. De az Úr Isten megvédett és életben hagyott, szerencsémre a villám nem vonzott magához, hanem eltaszított. A másik emlékezetes esetem: 1988 őszén gépkocsivezetés tanulása közben nagy eső esett Debrecenben. Alig lehetett látni úgy esett az eső, hömpölygött az úton a víz. Újváros felől a másik oldalon szembejött velünk egy autó. Elvesztette uralmát a sofőr az autója felett, átvágódott a mi oldalunkra és nekünk vágódott. Az oktató is fogta a kormányt, mely darabokra tört, az autónk eleje, mint a harmonika úgy jött be az utastérbe. Én elvesztettem az eszméletemet, az oktatónak is súlyos sérülései lettek, kórházba kerültünk. Egy évig voltam táppénzen, de felépültem. Már harmadik alkalommal tapasztaltam meg az Úr kegyelmét.

2001. május 17-én férjem tragikus körülmények között elvesztette életét. Nagyon nehéz idők következtek ezután, hosszú évekig nem tudtam

ebbe belenyugodni, kerestem a miéltre a választ. Ekkor már imádkoztam, kértem Istent, hogy segítsen, adjon nyugalmat, békességet. Ezután kezdtem eljárni a Középkerti gyülekezetbe. Úgy éreztem jó itt lenni ebben a közösségben. Kértem Isten Szentlelkének a segítségét, hogy a Bibliában leírtakat megértsem. Igyekeztem szolgálni ahol csak lehetőség adódott. 2012-ben egyedül elmentem Biatorbágyra, egy csendeshétre, ahol sok jót hallottam Istenről és Jézus Krisztusról. Az Ige, amit kaptam: „...meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből...” (2Pét 2,9/a). Az Úr Jézushoz vittem bűnemet bűnbánó szívvel és bocsánatot kértem. Isten nélkül lelki halottak vagyunk, ez megvilágosodott bennem. Amikor megtaláltam, jobban megismertem Jézust megváltozott az életem. Öröm, békesség nyugalom költözött a szívembe. Sokan észrevették ezt a változást rajtam. Több alkalommal elmentem Berekfürdőre is csendeshétre. Kértem Istent, hogy adjon bölcsességet, erősödjem a hitben, hogy tudjam rábízni az életem és keressem mindennap a vele való kapcsolatot imádságban. Önmagunk erejéből nem tudunk megszabadulni a bűn súlyától, csak Jézus vére tisztíthat meg bennünket. Sokszor elestem, lelki és fizikai értelemben is, de az Ő segítségével még mindig fel tudtam állni. Igyekezem jó keresztényként élni, hálával megköszönni mindent, hogy megkeresett,

hogy gyermeke lehetek, egy életen át megóvott, megvédett, hosszú élettel ajándékozott meg. Egyedül élek 19 éve, nem félek, mert sosem vagyok egyedül, az Úr velem van. „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Fil 4,13.) Biatorbágyon 2017-ben kapott Igém: „Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a Lelkem.” (Zsid 10,38)

2019-ben részt vettem a gyülekezeti táborban. Köszönöm a lehetőséget, ahol hallhattuk Isten Igéjét, megújulhattunk. Köszönöm a testvérek segítségét, hogy figyelmesek voltak az idős emberekhez. Az Ige, amit kaptam: „Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.” (Jn 14,27). Aki megízlelte ezt a békességet az nem fog már a világ kísértéseire figyelni, mert a Krisztusban lévő élet mindenre elegendő. Ezért mondta János apostol: „Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.” (1Jn 2,15) „A világ pedig elmúlik és annak kívánsága is, de aki Isten akarátát cselekszi, megmarad örökké.” (1Jn 2,17)

Mezei Sándorné

VIHAR ÉS CSEND

Xülsőleg és bensőleg is megcsendesített időket élünk már hetek óta. Hiszem, hogy sokunk számára válik maradandóvá ez a néhány hónap. A csendet akkor értékeljük igazán, ha előtte viharban voltunk. Ezt élték át Jézus tanítványai is:

„Hajóra szállt Jézus, és tanítványai követték. És **nagy vihar támadt** a tengeren, a hullámok, Jézus pedig aludt. Tanítványai odamentek hozzá, és felébresztették ezt kiáltva: Uram, ments meg minket, mert elveszünk! Ő így felelt nekik. Mit féltek, kicsinyhitűek? Majd fölkelt,

megdorgálta a szeleket és a tengert, mire **nagy csendesség lett: Az emberek pedig elcsodálóztak, és így szóltak: Kicsoda ez, hogy a szél és a tenger is engedelnek neki?**” (Máté 8,23-27)

Az alábbiakban életem néhány meghatározó lelki „viharát, (háborgását, aggodalmát, nyugtalanságát)” idézem fel, amelyek Isten Igéje, szava által csendesedtek le, oldódtak meg bennem, egy életre. 1954-ben születtem, hívó családba, ahol a szülők, nagyszülők, a nagynénik, nagybácsik naponta imádkozó, Bibliát olvasó emberek voltak, rendszeresen templomba jártak, külön

alkalmakra házaknál is összejöttek énekelni, imádkozni. Ebben a légkörben nevelkedtünk, testvéreimmel együtt, mondhatni „beletanultunk” a hívó életbe. Bár sok szempontból nehéz idők voltak ezek, de mi gyermekek nem éreztük ezt így, mivel a szüleink – ma már tudjuk – Istentől kaptak erőt, bátorítást a terhek

hordozásához. Békés, csendes gyermekkorom volt, amit gazdagítottak a nyári tiszavárkonyi gyermekhetek, amelyeket lelkész-nagybátyám (Fekete Péter) és felesége (Irénke néni) - gyermektelenek lévén - a testvéreik gyerekei és a keresztyerekeik számára szerveztek. Sok-sok bibliai történetet, aranymondást és éneket tanultunk évről évre (1959-től). Én itt figyeltem fel egy lányra (Szécsi Anna), akinek a magatartása, személysége nagyon tetszett nekem: szerény, kedves, békés, igazságszerető, figyelmes,...volt. Szerettem volna olyan lenni, utánozni akartam, de nem ment.

Ez az aprócskának tűnő dolog azért fontos, mert ekkor már átélhettem azt, hogy nem vagyok képes a jóra, a változásra, annak ellenére, hogy akarom. A hitbeli neveltetés, bibliaismeret, a rendszeres templomba járás, az iskolai jutalomkönyvek, oklevelek nem segítettek hozzá a helyes önértékeléshez, valahol elkezdődött, felerősödött bennem egy „vihár”, nem voltam a helyemen. A kívülállók talán észre sem vettek ebből semmit.

A pályaválasztás időszakában a magam gondolatai, s mások tanácsadása nyomán vegyész szakra jelentkeztem, a debreceni egyetemre. Gondoltam, hogy így kevés emberrel kell kapcsolatba kerülni, s nekem ez jó. A ballagás előtt pár nappal – mint előtte oly sokszor – a szomszédunkban, Sükös Pali bácsi és felesége, Fábián Juliska néni lakásán ifjúsági együtt-lét volt, ahol egy fiatal pár szolgált. A Jó Pásztorról és juhairól szóltak a bizonyágtételeik (Ján.ev.10.rész). Súlyos ítéletet kaptam: „*aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnán hág be, tolvaj az és rabló.*” (Károli fordítás) Akkor számomra ez azt mondta, hogy „te szívesen vagy az Isten gyülekezetében, de nem az ajtón mentél be, tolvaj vagy és rabló! Kell neked az a jó közösség, a békességes légkör, az énekek, de nem álltál Jézus elé, bebocsájtást kérve az Ő nyájába.” Letagadhatatlanul nekem szólt az Ige. Vihar!! DE! Jézus, ha megítél, egyben a kegyelmét is kínálja. Még azon a délutánon eljutott a legbensőmig az Ige folytatása: „Én vagyok az ajtó”- mondja Jézus. Pali bácsi látta a „harcomat”, s leült velem beszélgetni, segített

abban, hogy imádságban kimondjam Jézus felé: átadom az életemet Neki, bocsássa meg a bűneimet, fogadjon be megváltottai közösségébe. Békesség töltött el. Hónapok múlva a Sátán azért gondoskodott róla, hogy elbizonytalanítson a lelkemben, hogy valóban Isten gyermeke lettem-e. DE! Egy könyvjelzőre írt ígét kaptam akkoriban valakitől: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.*” (Ézs.43,1) Újra csend és békesség. A lezajlott érettségi, felvételi után megérkezett az egyetem értesítése: helyhiány miatt nem nyertem felvételt, de fellebbezhetek. Mélyreható vihar! DE! Az egyik, naponkénti igeolvasást segítő könyvecske aznapi Igéje ez volt: „*Ne dobjátok hát el bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.*” (Zsid.10,35) „Jutalomként” az eredményes felvételt vártam. Jött is, de kémia-fizika szakos tanárnak vettem fel, nem vegyésznek. Én, tanár?! Na, az nem leszek! Végig tanulom, amit kell, de máshol helyezkedem el. Erre biztatást is kaptam az egyik egyetemi oktatómtól. Isten úgy intézte az eseményeket, hogy a végzés évében jött az állami törvény: aki tanárként végzett, tanárként kell elhelyezkednie (1977). Vihar! Egy székesfehérvári eü. középiskola igazgatója fogadta el a tanári pályázatomat, annak ellenére, hogy a jellemzésemben szerepelt a templomba járás, Istenhez tartozás ténye, ami miatt máshol „ideológiailag alkalmatlannak” minősítettek. Csendes elfogadással költöttem el a szülői háztól jó messzire.

DE! Isten nem ejt hibát: így tanulhattam meg az önálló életet. Egy év eltelte után állásajánlatot kaptam a debreceni egyetemi oktatómtól, kutatói állásra, amire korábban vágytam. Rövid ideig tartott az örömöm, mert az aznap olvasott egyik Ige így szólt: „*Igyekeztek inkább a ti elhívásokatokat és kiválasztásokatokat erőssé tenni, mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha.*” (1.Pét.1,10) Nem volt kérdés számomra, hogy Isten mire érti az elhívásomat, kiválasztásomat. Ekkor került végleg helyére a tanárságom kérdése. Négy év leteltével a böszörményi gimnázium egyik tanára (párttitkára) - szüleimet felkeresve – hívott haza a Bocskai Gimnáziumba.

Nagy öröm volt ez számom. Kezdtem mindenkitől elköszönni. DE! Jött egy levél a hb-i Igazgatótól: „fentebbről beleszóltak” az állás betöltésébe. Nehéz harcban tudtam kimondani Isten felé: „*Legyen meg a Te akaratom!*” *Még magasabb pozíciójú ember segítségét akartam keresni, de Isten ebben azzal állított le, hogy „az Úr hadakozik érettetek, ti pedig veszteg legyetek.”* (2.Móz.14,14) Maradtam Székesfehérváron, veszteg. Újabb osztályt kaptam osztályfőnökségre, az előzőek elballagása után. Minden rendben ment, csak a biztos albérletemet mondta fel a házinénim a tanév végével. Mikor kezdtem volna kétségbe esni, akkor hangzott felém: „*és vette az Úr Isten az embert és helyezte őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.*” (1.Móz.2,15) Vártam, hogy Ő helyezzen engem is, új albérletbe. Isten azonban sokkal többről gondoskodott: a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumába kaptam meghívást. Emberi közvetítő Nagy Feri bácsi, gyülekezetünk akkori lelkésze volt. Isten ebben a kérdésben is szavával adott teljes bizonyosságot, hogy valóban az Ő akarata ez a váltás: „*fölvesszük titeket a pogányok közül..., és beviszük titeket a ti földetekre.*” (Ez.36,24.) Ebben az időben értettem meg a pár hónappal korábban, egy ifjúsági csendesnapon kapott Igét is: „*Ne félj, mostantól fogva embereket fogsz!*” (Luk.5,10)

Az „Édenkertbe” kerültem, ahol szabadon lehetett szólni Jézusról, az Igéről bibliaórákon, de akár a tanórákon is. 35 éven át engedte itt Isten, hogy a Tőle kapott ajándékokkal szolgáljak, neveljek, tanítsak, megismertetve a teremtett világ törvényeit, és a Teremtőt. Hálás vagyok Istennek, hogy utamat állta, s nem engedte, hogy egy laboratórium sarkába húzódva, kémcsövek, lombikok társaságában töltssem el az életemet.

Miért is volt az a nagy belső tiltakozás a tanári pálya ellen? Én magamat gátlásosnak, bizonytalanak tartottam, aki nem tudott emberek elé állni pirulás nélkül.

Könnyen zavarba lehetett hozni, s ezeket a helyzeteket nem szívesen kerestem. Egy középiskolai tanár viszont a legkritikusabb korosztály (gimnazisták) előtt kell, hogy élje a

szakmai és a magánéletét. Megjegyzem, az első gyakorló tanítási órát napszemüvegben tartottam, hogy ne legyen közvetlen szemkontaktusom a diákokkal (szeptemberben még belefért). Isten Igéje segített ennek a kérdésnek, a helyes önértékelésnek a rendezésében is. Egy nyári lány-csendeshéten került elém egy írás a „kövér ÉN”-ről és a „sovány ÉN”-ről, vagyis a hivalkodó, magamutogató emberekről, valamint az önbizalom-hiányos, visszahúzódó, magukat mindenre alkalmatlannak érző emberekről.

A mondanivaló középpontjában álló Ige: „A pusztában készítsétek az Úrnak útát, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Istenünknek! Minden völgy fölemelkedjék, minden hegy és halom alászálljon, és legyen az egyenetlen egyenessé és a bércek rónává.” (Ézs.40,3-4, Károli ford.) Ennek az Igének az üzenete akkor számomra az volt, hogy vannak „hegy-emberek” és vannak „völgy-emberek”.

Az előbbieket inkább elítéljük, mert többnek akarnak látszani a saját értékeiknél, az utóbbiakat inkább sajnáljuk. Hogy tekint ránk Isten? Mindkettő akadály az Ő akaratának teljesülésében!

Az előbbi eltakarja Istent, magát állítva a középpontba. És az utóbbi?

Azzal, hogy magát alkalmatlannak látja, elvonul, nem lesz Isten ügyében sem használható. Azzal, hogy lebecsülöm magamat, elégedetlen vagyok önmagammal, Isten - engemet - teremtő munkáját becsülöm le, ami bűn.

Magamra nézve ezt értettem meg, s ezért kértem a bocsánatát. Ez után tudott felruházni, „feltölteni” az elhívásához szükséges adottságokkal. A gyermekkorban vágyott jó tulajdonságokról a Bibliából megtudtam, hogy azok a Szent Lélek gyümölcsei, nem nekem kell magamra aggatnom őket, megfeszített akarattal. Isten ajándékoz meg velem, ha Úr lehet az életem felett. Isten vezetésével, igével életpályára találtam, soha nem tért már vissza a pályamódosítás kérdése.

A párválasztás – emberi mérce szerint – kitolódott az életemben, nem akartam mindenáron férjhez menni. 53. éves koromban („véletlenül”) találkoztam azzal a férfivel, akivel másfél év ismeretség után házasságot kötöttünk. Isten „humora”, hogy a férjem kutató-vegyész és egyetemi oktató. A szakmai, emberi összhang mellett fontosabb volt, hogy Isten mit szól ehhez az óvatosan bontakozó kapcsolathoz.

A választ a Márk ev. 9,23-ban kaptam meg, napi igelovásban: „Min-

den lehetséges a hívőnek”, még ebben a kérdésben is. A férjem is kereste az Isten megerősítését.

Az ő Igéje a Prédikátor 4,9-12. „Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek..., és a hármas kötél nem hamar szakad el.” (Károli ford.)

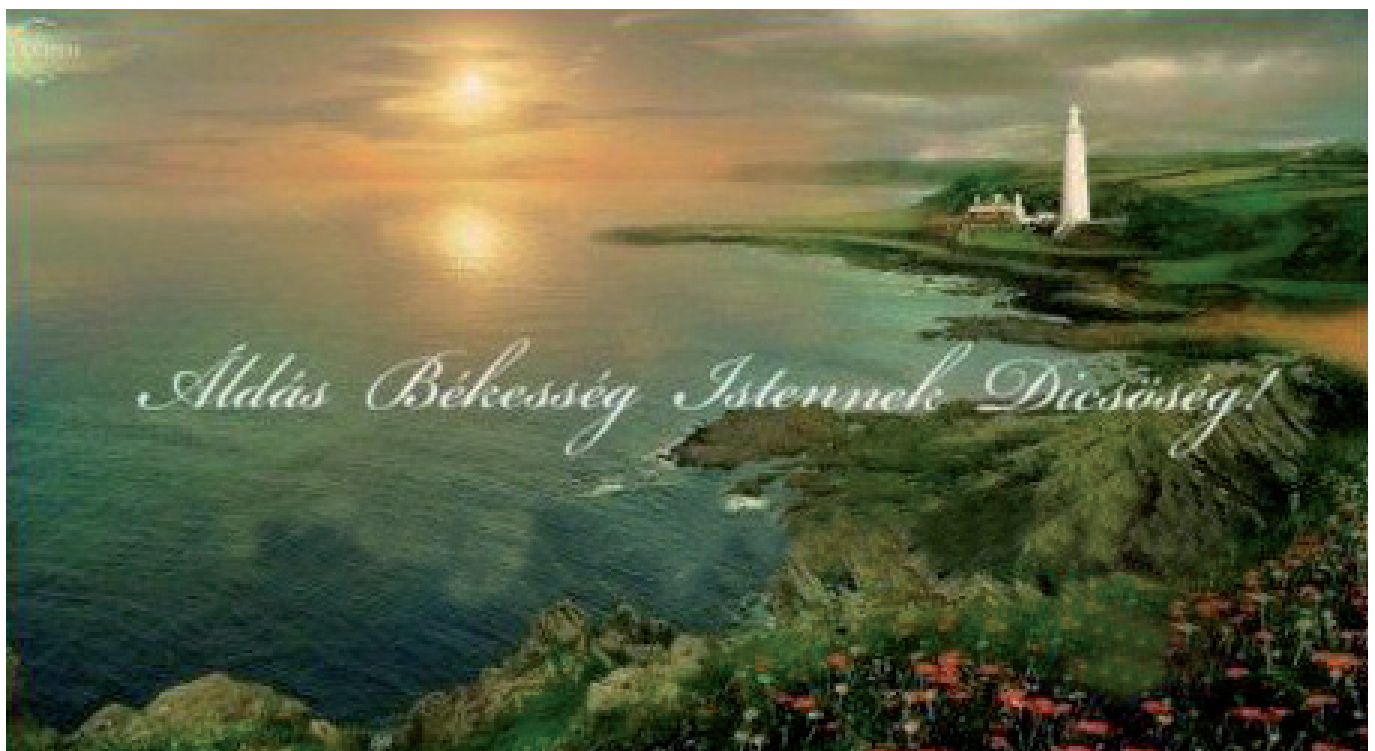
Már 12 éve keressük együtt Isten (a KÖTÉL) akaratát, s igyekszünk szolgálni az elhívásunk területein.

Áldott megtapasztalás, hogy Isten ma is erővel és hatalommal szól Igéjén keresztül, a körülményeken át, Szent Lelke közvetítésével, felhasználva életünkben a hívó közösségek tagjait is.

Éljünk ezekkel a lehetőségekkel, engedelmeskedjünk, hogy viharainkból nagy csendességbe jussunk!

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Isten békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!” (Fil.4,6-7)

Dr. Tóthné Bertalan Mária

FELNÓTT KONFIRMANDUS BIZONYSÁGTÉTELE

Kyugdíjasként történik meg velem a Konfirmáció. Kisgyermekként megkeresztelték, de ezután nem részesültem vallásos nevelésben. Szüleimre hálával és szeretettel gondolok, hiszen meg van írva a Tízparancsolatban: „Tiszteld apádat és anyádat...” Tisztelettel és becsületben fölneveltek, de sajnos életemnek ez a szakasza Isten nélkül telt el.

Isten jelenlétét, egyáltalán a létezését férjhez menésem után tapasztaltam meg.

Áramütés ért, s gondolatban fölkiáltottam: - Istenem, Jézusom segíts!

Túléltem és tudtam, Isten mentett meg. Életemben először imádkoztam, ott a kórházi ágyon, infúzióval a karomban.

A történetek után éreztem, hogy valami hiányzik az életemből. Változtatni akartam. Próbálkoztam jógaival, önismereti tréningekkel, agykontrollal. De egyik sem hozott igazi áttörést. Végül bekapcsolódtam egy keresztény gyülekezetbe.

Éhség volt bennem, hogy halljak Istenről, Jézusról, a Szentlélekről. Elkezdtem rendszeresen olvasni a Bibliát, tanulmányoztam az Igéket, a mindennapjaim részévé vált az ima.

Voltak megpróbáltatások az életem során, de mindig bíztam Istenben: Ő tudja, mi miért történik. „Ha Isten velem, kicsoda ellenem?” – vallottam. Valami mégis hiányzott – a község.

Amikor tavaly, a sógornóm hívására elmentem a Kálvin téri gyülekezet nyári táborába – ott megtaláltam. Szeretettel fogadtak a Testvérek, sőt befogadtak.

Hazaérkezésem után elkezdtem rendszeresen járni a templomba. Amikor vége lett egy istentiszteleti alkalomnak, már arra gondoltam, vajon miről hallhatok legközelebb? Vágyakozás volt a szívemben az igehirdetés után.

Tiszteletes úr megemlítette a konfirmáció lehetőségét. Szinte azonnal éreztem, hogy igen, ezt szeretném. Nagyon örültem, hogy ezt bevállaltam ebben az életkorban is, hiszen Istent még jobban megismerni, sohasem késő!

Úgy érzem, ebben a gyülekezetben a helyemen vagyok. Szeretnék a református egyház hitvallása szerint élni. És szolgálni. Esetemben írásokkal, amelyek hitről, szeretetről, Istenről, Jézusról szólnak, megérintve az embereket.

A konfirmációi előkészítő során sok minden letisztultabbá vált, megértettem bizonyos összefüggéseket. Nagyon fontos a megtérés, az újjászületés. És öröm az, ha hitben járunk. Úgy vélem, nem szabad megengednünk, hogy Jézus halála hiábavaló legyen, hisz értünk vállalta a kereszthalált, hogy nekünk örök életünk lehessen. Csak annyit kell tennünk, hogy megvalljuk: Hiszem, hogy Jézus Isten Fia!

És valóban: életemben már ő az első, ő a szeretet, s kész vagyok arra, hogy öneki éljek.

Isten az, akihez mindig fordulhatok, meghallgat, útmutatást ad az Igéje által és megsegít.

Boldoggá tesz az a tudat, hogy a konfirmáció által megerősíthetem, hogy Istenhez tartozom. Köszönöm drága Mennyei Atyám az áldásodat!

Ima

*Adj erőt, Istenem!
végtelen erődből.*

*A rossz érzéseket vedd el,
oltsd belém békességedet.*

*Kötözd be sebeimet,
oldozd föl vétkeimet.*

*Jézus vére által
szenteld meg életem.*

*Adj fényt a fényedből,
egy szikrányit szeretetedből.*

*Tégy méltóvá,
hogy lábad elé borulva
imádhassalak.
Fohászomban
szívem szirmai virágba borulnak.
Illatfelhőn át – áldással kísérve
szállnak föl a mennybe,
eljövendő örök életembe.*

Makainé Katonka Erzsébet

CSAK EGY PERC

KÉT VERESÉG KELLETT

Olvasandó: Bírák 20,18–48

Két vereség kellett, hogy Izrael törzsei megtanuljanak Istennel együtt harcolni, - s végül győzhessenek a gonoszság felett. Kellott a két vereség, mert nem ismerték fel Uruk „játékszabályait”.

Először is: a bosszúállás nem a mi kompetenciánk. Nem vagyunk hozzá

sem elég körültekintőek, sem igazságosak, sem mértéktartóak. Mi még a „fogat fogért” aranyszabályt sem tartjuk meg (2Móz 21,24), mert indulatos ítélezéseinkben egy kivert fogunkért a másiktól akár 32-t követelünk.

Másodszor: könnyen jobbnak, különben gondoljuk magunkat a nyilvánvalóan vétkezőknél. Pedig „nincs,

aki értse, és nincs, aki keresse Istent egy sem.” (Róm 3,10-12) Könnyen pálcát törünk afölött, aki „lebukott”, de mindent elkövetünk, hogy a magunk szennyével ne kelljen szembenéznünk.

Harmadszor: Ha mindjárt győzünk, és Isten nem enged kudarcokba, azt gondoljuk, hogy igazunk volt az adott helyzetben. Pedig soha

sincs „igazunk” abszolút mértékben! Az igazság nem valami, nem egy vélemény vagy bírói ítélet, hanem egy Személy. (Ján 14,6) Ha valamiben tökéletesen ismerném az igazságot, az azt jelentené, hogy „birtoklom” Jézust, azt az egyvalakit, aki minden körülményt, minden részletet és minden összefüggést pontosan ismer, s akinek rendelkezésére áll minden információ!

Sokszor két vereség kell, hogy elfogadjam az Úr diagnózisát: „*Gonosz az ember szívének szándéka iffúságtól fogva.*” (1Móz 8,21)

Ezért: Értékelj át a vereségeidet, s különösen e járványos időben - a veszteségeidet! Vajon Isten mi mindenre akar megtanítani általuk? Balczó András, mint többszörös világbajnok sportoló mondta: „*A győzelmeimből szinte semmit, a ve-*

reségeimből viszont rengeteget tanultam!” – Olvasd Isten Igéjét, kérd és keresd meg az Ő válaszait! A legnehezebb helyzetből is győztesen vezet majd ki téged...

Somogyi László
lelkipásztor

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

A SZABADSÁG

Milyen egyszerű kifejezés. Mégis milyen bonyolult. Tudósok, kutatók, filozófusok sokszor, sokféle tanulmányt írtak ebben a témában, mégis mindannyian másképp, más oldalról közelítették meg a kérdést, s mindannyian mást gondoltak a szabadságról. Az életünk, a mindennapjaink is a szabadságunk része. VOLT. Azt tettünk, amit akartunk. Oda mentünk és akkor, amikor akartunk, azt, ettünk, olvastunk, gondoltunk, amit, s amikor akartunk. Nekünk lehetett bármit, bármikor, bárkivel! Ez a mérhetetlen szabadság, amire a Bibliában is látunk példát, ez az, ami ismét az emberiség vesztét okozta. De ez nem a mi szabadságunk! Mi, keresztyén emberek, akkor válunk,

váltunk igazán szabaddá, amikor a bármit választás kényelmét elhagyva elköteleződünk, elköteleződünk az Úr mellett. A szabadság számunkra ekkor lett valós, mindennapi, félelem és feltétel nélküli. Azt is mondhatjuk, hogy az elmúlt hetekben korlátozták a szabadságunkat. Igen valóban voltak olyan szabályok, amelyek betartása kötelező volt, s az is lehet, hogy ez a jövőben is így lesz. Az Istentiszteletek, gyülekezeti alkalmak szabad rendjét is korlátozták, mely rendhagyó, szokatlan számunkra. De az Úrral való elköteleződésünk szabadságát nem tudták és tudják eltörölni, korlátozni. A Biblia olvasása, az énekeskönyv lapozgatása, az online igehirdetések hallgatása, az imádság szabad-sága a mi szabadságunk.

Boldogok lehetünk, s vagyunk a saját szabadságunkban. Abban a létben, melyben újra és újra erőt meríthetünk Somogyi László tiszteletes úr és Rác Gábor segédlelkész igemagyarázatai által, melyből táplálkozhat hitünk, lelkünk. Bár nem vagyunk együtt, mégis egy hittel, egy közösséghez tartozunk. Most megosztunk, like-olunk, továbbküldünk. Szokatlan, de ezek is mi vagyunk. S amit mi megosztunk, reménység szerint mások is elolvasnak. Így a mi szabadságunk, mások szabadsága is lehet! Ezért is tartozunk köszönettel az online igei szolgálatokért, melyben nem fáradnak lelki vezetőink. A bezártság ellenére mindannyiunknak szabadságot kívánok.

Dobó Tímea

„MŰVELNI ÉS ÓRIZNI...”

Tavasszal megújul a természet. Isten gondviselésének az egyik jele az, hogy a tél álma után az üde, langyos tavaszi szellő köszönt bennünket. Természetesen ezzel együtt megkezdődnek a szokásos munkák a földeken és a kertekben.

Mind a templomkertben, és a parókiakertben a tavasz első sugarai-val megindult a munka. Új virágokat sikerült telepíteni a parókiakertbe (kőr alakú rész), valamint hátul a szokásos zöldegeken kívül (uborka, patison), egy berkenyebokor is helyet kapott. A parókia mellett lévő kis

rész, ahol eddig az: Isten áldjon meg! felirat állt virágokból kirakva, még üres, de remélhetőleg kerül majd bele valamilyen szép virág.

A templomkertben a gyeptovábbra is szépen karban van tartva, igazi dísz a kialakított parkhelyiségnek!

Szeretnénk megköszönni: Hege-dűs Jánosnak, Juhász Ferencnek, Kovács Gábornak, Tatár Istvánnak, és Tiliczki Imrének, hogy idejüket és erejüket nem kímélve segítettek abban, hogy a kertjeink szépek és rendezettek legyenek!

Rác Gábor

POSTÁST JÁTSZOTTUNK

Kislányommal közös programra indultunk. Postást játszottunk, a Jóhírmondó húsvéti számát juttattuk el megadott címekre. Könnyű feladatnak ígérkezett, de rá kellett jönnünk, hogy nem is olyan egyszerű bejutni a bérházakba.

Sajnálatosan tapasztaltuk azt is, hogy az Egyházközségünkben meg-

adott adatok sok esetben tévesek vagy pontatlanok voltak, mely tovább nehezítette a dolgunkat.

Nagyrészt személyes találkozások nélkül, csak a postaládákba kerültek elhelyezésre az újságok. Ahol viszont személyesen sikerült kézbesíteni a lapot, nagy örömmel fogadtak, de ezt a kis partnerem jelenlétének tulajdonítottam. Számára is nagy élmény

volt, alig akart hazajönni a kisaszszony.

Ezúton szeretnénk kérni mindenkit, hogy ellenőrizze, hogy aktuálisak-e még a Lelkészi Hivatalban nyilvántartott adatai, a jövőbeni kellemetlenségek elkerülése végett.

iff. Bertalan Péter

„A SZERETET NEM FOGY EL SOSEM...”

Atavalyi évben megrendezett bodaszőlői Szeretet(t) nap nem múlt el nyom nélkül. Istennek legyen hála, sikerült a helyi cigány gyülekezettel kialakítani egy missziói kapcsolatot.

A gyülekezet vezetője, Lakatos Krisztián, egy bodaszőlői roma fiatalember, akinek az a küldetésstudata, hogy segítsen a helyi cigány közösségen. Ezért képzésekre jár, kapcsolatokat épít, és gondoz, tevékeny életet él, és szép szolgálatot végez.

Az Országis Református Cigány-misszió pedig segítséget nyújtott a bodaszőlői rászorulóknak is, ahol minket kértek meg kontaktpartnernek. A COVID-19 járvány végett zárva vannak az iskolák, az oktatás online folyik.

Nagyon sok bodaszőlői gyermeknek nincs arra lehetősége, hogy ilyen

formában tanuljon, mivel nincs meg a megfelelő eszköze. Egyházközségünk a Zsinat által kapott 18 db táblagép-pel igyekszik segíteni a gyermekek helyzetén, akik így képesek arra, hogy tanulmányaikat folytassák. Május elején átvette Krisztián, ezt követően pedig segített kiosztani ezeket az esz-

közöket a rászoruló családok részére. Ugyanakkor gyülekeztünk ruhassal is segítette a közösséget. Bízunk benne, hogy bár kulturálisan különbözőünk, Krisztusban testvérek vagyunk!

Rác Gábor

SZERETETSZOLGÁLAT**BÖRTÖNÖMBEN AZ ÉN LELKEM...**

A mostani idők, amit megélünk, nem hasonlítható semmihez. Dávid Zsoltára alapján (142,8) írom e sorokat. A zsoltáros fohászkodik az Úrhoz: „Hozz ki engem a börtönből...!” Már 7. hete, hogy a vírus miatt be vannak zárva a templomok. Megváltozott az élet-vitelünk. A lelki élet is más formát vett fel.

Korábban mentem kötetlenül látogatni a betegeket, időseket. Szabadon tehettem ezt. Most „csupán” egy-két embert látogatok személyesen. Segítségemet igénylik. Ám átgondoltan indulok bevásárolni, patikába. Lehetőleg 1-2 napot kijelölve erre a célra. A látogatáskor fegyelembe veszem a különböző higiéniés előírásokat.

Tehát, másként élünk.

Visszafogottabban.

Mi ezzel az Úr célja? Mit akar ez által üzeni? Mi célból engedte ide a Koronavírust? Ilyen, s ehhez hason-

lókérdések fogalmazódnak meg bennünk. Dávid menekül, s akkor írja: „Hozz ki engem a börtönből...” A barlangban van, menekülés idején. Egy kicsit mi is így érzünk. A némi szűk terünk, ahol most vesztegár alatt élünk, mint egy kis barlangban lennénk. Az egyedül élők barlangjában, árvaság, betegség, büntudat barlangjában. Közben Isten fel akarja használni ezen egyedi időtöltésünket. A javunkra szeretné fordítani. Pl. több időnk, lehetőségünk van Igét olvasni, énekelni, vagy hallgatni, elcsendesni, magunkért, családtagjainkért imádkozni, gyülekezeti tagjainkért, lelkészeinkért stb. fohászkodni.

„Menj be a te belső szobádba,” / Mt.6,6/

Talán amit eddig elsiettünk, most bensőséggé, meghitté tehetünk. A kapkodó, felületes kapcsolat helyett elmélyülhetünk az Úrban való közvetlen kapcsolatban. Megújulva, ez-

által lelki kapcsolatunk. Amit elvégez az Úr Jézus bennem, azt megélve adhatom át a telefonbeszélgetések által.

Az elmúlt napokban mentem el az egyik közeli családtagomhoz. Ő egyedül él, betegségben telnek napjai. Örült és felcsillant a szeme.

Igen, lehetünk üdítő hatással. „Aki mást felüdít, maga is üdül.” (Péld.11,25)

A mai viszonyok között a mi Urunk tud bölcsességet adni, hogy mivel és milyen módon lehetünk embertársaink, gyülekezeti tagjaink, családtagjaink javára és Mindenható szent akarata teljesítésére.

Ehhez kérem az Urat, minden Testvéremet Ő vezessen és erősítsen a szolgálatban.

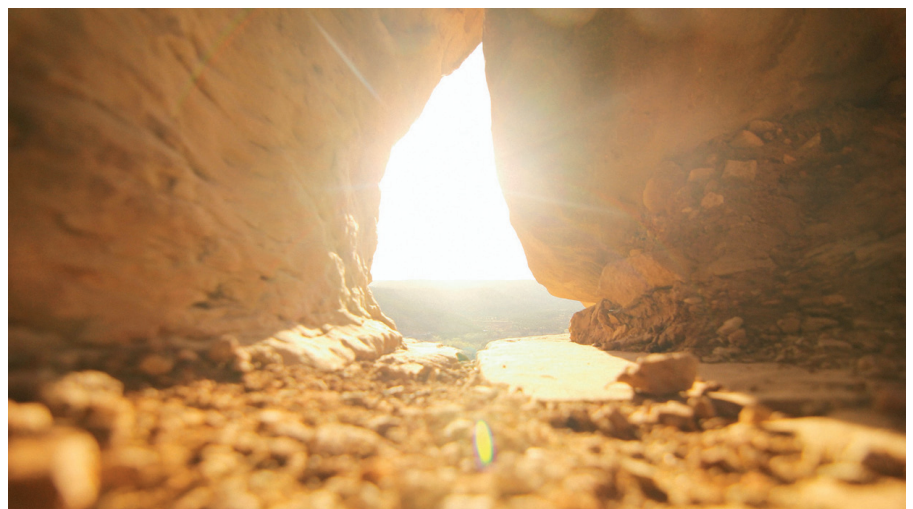
Testvéri szívvel:

Dienesné Erzsébet

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)**HÚSVÉT MÁSKÉPPEN**

A 2020-as év sok meglepetést tartogat, ez a Húsvét tekintetében sem volt másképp. Tudtuk, hogy ez az ünnep nem emberektől függ, ezért nem maradhat el, de azért kíváncsiak voltunk, hogy lesz-e istentisztelet. A vírusra való tekintettel online igehirdetés volt, amit a helyi csatorna is közvetített.

Ezt az alkalmat megtiszteltük azal, hogy ünnepi ruhába öltöztünk és az egész család összegyűlt a nappaliban. Közös meghallgattuk Laci bácsi húsvéti istentiszteletét, amelynek keretein belül az erre jogosult családtagok úrvacsorát is vettek. Különös, ámde nagyszerű élmény volt megélni az online templomi közösséget, melyet még inkább életszerűvé tett Hajnika néni csodás énekvezetése és Hunor orgonakísérete. Istentisztelet után megterítettük ünnepi asztalun-

kat, és elfogyasztottuk a kemencében sült báránnyt.

Hálára ad okot, hogy bár nincsenek templomi alkalmak a kialakult helyzet miatt, az egyházi vezetőség fon-

tosnak tartja a lelki táplálék biztosítását. Istené legyen a dicsőség érte.

Magi Csenge

LEVÉL ÉS ÚJSÁGKIHOZÁS

Az egész, még Húsvét előtt kezdődött. E rendkívüli helyzet miatt a templomok bezárták kapuikat, ezért az információk nem tudtak úgy áramlani, mint régebben, és többeknek nem volt meg az a lehetőség, hogy megnézzék az istentiszteleteket az interneten. Viszont a Húsvét egyre közeledett. Ekkor kért meg minket, ifiseket is Vitold, hogy nem tudnánk-e segíteni néhány levelet kihordani. Többen jelentkeztünk is.

Én még sosem csináltam ilyet, így kíváncsian vártam, már csak azért

is, hogy mozogjak egyet. Különösen jól esett, hogy így egy-két ifissel újra láthattuk egymást. Már kezdett hiányozni a személyes találkozás a szombati online ifik ellenére is. Együtt kézbesíthettük a leveleket, egy jót beszélgetve közben. Csak úgy szaladt az idő a címek keresgetése közben. De azért mégis csak annak örültem a legjobban, hogy a címek között a mamáét is felfedeztem. Alig vártam, hogy láthassam és beszélgessek vele az udvaron.

A következő héten hasonlóképpen a Jóhírmondót kellett segíteni, ki-

hordani. Bár itt már egyedül mentem, de azért ez sem volt rossz. Az egész napos tanulás után jól esett kiszellőztetni a fejemet egy kis biciklizéssel. Az egyik házból még ki is jött egy néni és beszélgettünk egy jót a mostani helyzetről. Az egyik osztálytársam apukájával is találkoztam, pont arra a címre is kézbesíteni kellett egy újságot. Vele is beszélgettünk egy kicsit.

Örülök, hogy segíthettem a kézbesítésben, és hogy így több emberhez eljuthatott a Jóhírmondó és a levél.

Tóth Tamás Bence

BABA-MAMA KÖR

RÖVIDEN MAGAMRÓL...

Két kislány, 3 és 5 éves gyerekek édesanyja vagyok. Kisgyerekkorom óta debreceni lakos voltam, majd 5 éve, nagyobbik fiam születésekor Hajdúböszörménybe költöztünk férjem nagyszülői házába. Mivel Hajdúböszörménybe nem voltak ismerőseim, ezért kerestem lehetőségeket arra, hogy más édesanyákkal is találkozhatjak. Így jutottam el a Kálvin téri gyülekezet baba-mama körébe. Gyülekezetet is kerestem, Debrecenben gyerekkoromtól egyetemista koromig a Kerekestelepi Egyházközség tagja voltam, majd a Nagyerdei gyülekezetbe először ifire, majd vasárnapi istentiszteletekre, majd kismama körbe is jártam. Itt Hajdúböszörményben mindkét gyülekezetben megfordultam, de gyerekek mellett, amikor lehetőségem van istentiszteleten részt venni, akkor általában a Bocskai téri gyülekezetbe járok, mivel otthonunkhoz ez közelebb esik.

Végzettségem szerint középiskolai tanár vagyok, 1 évig a Debreceni Református Gimnáziumban, majd nagyobbik fiam születése a Dóczy Református Gimnáziumban tanítottam matematika, kémia, informatika tantárgyakat. A Refiből nagyon kedves kolleganóm Bertalan Mária és itt

ismertem meg Magi Istvánt is, akik a Kálvin téri gyülekezet tagjai. Nemes Vitoldnak is nagyon megörültem, amikor volt dóczys diákunk a baba-mama körön áhítatot tartott.

A baba-mama körben nagyobbik fiam születése után próbáltam néhány alkalomra eljutni, de mivel kisebbik fiammal is veszélyeztetett terhes voltam, így nagyon kevés alkalmon tudtam részt venni. Később két gyerekkel is ritkán jutottam el az alkalmakra, de mindig, amikor részt tudtam venni, örömmel mentem. Elődöm, Rákos Piroska nagyon lelkesen, sok időt és energiát befektetve évekig vezette a baba-mama kört. Így az alkalmakra egyre többen jöttek el. (Nagyobbik fiammal, amikor az első alkalmakon voltam, még csak 2-3 anyuka volt jelen csemetéjével, ma már gyakran 5-6-an is eljönnek. A facebookon „Sziget” Kálvinref baba-mama csoportnak 53 tagja van, de ebből már sokan dolgoznak. Aki pedig jelenleg aktív tag, gyakran gyerekek mellett, betegség stb. miatt, ha akar, se tud megjelenni.) Piroska gyakran hívott meg vendéglelőadókat, akikre egyre többen kíváncsiak voltak, hiszen gyerekneveléssel kapcsolatos kérdéseket lehetett velük megbeszélni. Ilyenkor gyakran tele is volt a kicsi terem anyukákkal és

gyerekekkel. Az általa készített plakátok is népszerűsítették ezeket az alkalmakat. Miután Piroska újra munkába állt, felajánlottam neki, hogy a baba-mama kör további szervezésébe szívesen besegítek. Lehet, hogy más részéről ilyen felajánlás nem jött, de 2019 őszén lassan tudatosult bennem, hogy kézbe kellene venni a dolgokat, hiszen ez egy jól működő kör. Minden hónap első szerdáján baba-mama kör, 3. szerdáján pedig szopcsi klub (szoptást támogató anyacsoport) működik Molnárné Fórizs Kata vezetésével. Így igazában havonta egy alkalmat kell kézben tartani. Minden alkalom rövid áhítattal, amelyet általában Nemes Vitold tart, kezdődik. Néha ifjúsági éneket is énekelünk, majd következik a baba-mama vagy az anyacsoport klub. A klub témáit Fórizs Kata adja és a beszélgetéseket ő vezeti. Ezek nagyon hasznosak nekünk, gyakran kezdő édesanyáknak. Jó látni, hogy másoknak is vannak problémái és azokat meg lehet beszélni.

A többi alkalmakon, minden hónap első szerdáján vagy kötetlen beszélgetést folytattunk vagy valaki által hozott témáról beszélünk. Ezek általában gyerekneveléssel, gyerekekkel kapcsolatosak. Gyerekeim betegségei miatt nem mindig tudtam részt venni, de

ha jól emlékszem volt olyan alkalom, ahol kistestvér vállalásával kapcsolatban beszélgettünk. Advent idején Hornyák Adrienn „Karácsonyi hagyományok-gyerekként és gyermekeinél” címmel tartott alkalmat. Februárban az óvodaválasztás előtt „Óvodába készülünk!” címmel beszélgettünk.

Sajnos a koronavírus járvány miatt márciustól szüneteltetjük alkalmainkat. Így szeptembertől februárig öt baba-mama és, ha jól emlékszem öt klubos alkalmunk volt, tehát összesen tíz.

Most, tavasszal szerettem volna ötletbörzét, hogy a továbbiakban milyen témákról beszélgetnénk, esetleg szakembert tudnánk-e problémáinkkal kapcsolatban megkérdezni. Sajnos ez most elmaradt. De Hornyák Adrienn, aki ugyan külföldi tartózkodás miatt csak ritkán tud alkalmainkon részt venni, néhány témát és akár előadót is tudott már ajánlani. Ehhez még Királyné Bertalan Hajnee is hoztatta saját ötletét. Így felmerült a stresszkezelés, hisztikezelés, gyerekek után visszatérés a munkába. A csoporton belül is van szakemberünk

(Asztalos-Nagy Erika), de ha ideje engedi, Rákos Piroska is biztosan szívesen eljönne (ez az én véleményem).

A koronavírus járvány ideje alatt Takács Péter gondnokúr megkezesített és Rácz Gábor segédlelkész segítségével Bodaszőlőn egy mély szegénységben élő családnak tudtunk újszülött gyerekük ellátásához szükséges ruhákat és egyéb felszereléseket gyűjteni. Ebben baba-mama körön kívüli, hajdúböszörményi családok is szívesen segítettek. Néhány nap alatt a legszükségesebb tárgyi feltételeket megteremtettük egy újszülött számára.

A jövőt illetően nem tudom, hogy mikor tudunk újra találkozni. De amikor folytatjuk,

- érdemes lenne valamilyen tematika szerint haladni.
- Én személy szerint nagyon szeretnék egyházi gyerekdalokat is tanítani a gyerekeknek.
- Gyerekek betegsége miatt velem is gyakran előfordult, hogy nem tudtam eljutni egy-egy alkalomra. Ez különösen a téli időszakra jellemző. Rossz időjárás esetén pedig

sokan nehezen tudnak eljutni az alkalmakra. Jó lenne, ha minden alkalomnak meg lenne a felelőse, de betegség esetén is meg lenne, hogy ki vezeti az adott alkalmat. A facebook csoportunk nagyon jól működik, ahol gyorsan lehet tájékozódni részvételt illetően.

Nekem ezek az ötleteim vannak. Sajnos szeptembertől én már nem tudok részt venni, hiszen visszamegyek dolgozni. Így jó lenne a jövőben, ha valaki el tudná vállalni a baba-mama kör koordinálását. Fontosnak tartom a folytatást, hiszen nekünk, anyukáknak és gyerekeknek is szüksége van a közösségre, ahol hasonló élethelyzetben élőkkel tudunk találkozni. A gyülekezetnek ezúton is köszönöm a lehetőséget, hogy helyet biztosítanak számunkra.

Ugyanakkor misszióknak is tartom ezeket az alkalmakat. Vannak olyan édesanyák, akik ugyan megfordulnak a baba-mama körön, de nincs egyházi kötődésük. Lehet, hogy előbb-utóbb a templomba is ellátogatnak, akár keresztesítésen is elgondolkodnak...

Jakab Edit

EGYHÁZTÖRTÉNET

PÜNKÖSD, AZ ELSŐ MISSZIÓI NAP

Pünkösöd az egyház születésnapja.”, jól ismert keresztyén közhely ez, hiszen a világon minden Krisztushoz tartozó tudja, hogy mit ünneplünk azon a napon. Nem kívánom ismételnem magam, hiszen a pünkösöd történetéről tavaly már írhattam, ezért inkább egy másik szempontból szeretnék róla beszélni: a misszió szempontjából.

A keresztyén missziói igazán ezzel az ünneppel indul, hiszen Szentlélek nélkül lehetetlen lenne megtérésről, újjászületésről, hívó életről beszélni. Az első pünkösödkor háromezer lélek tér meg az apostolok prédikálására, akik szintén aznap kapták a Szentlelket.

A pünkösöd legnagyobb csodája az, hogy Isten ekkor vonja be az Ő szövetségébe a különböző ajkú népeket. Mondhatjuk így is: a pünkösödkor egy „fordított Babel” történik. Az emberek valósággal érteni fogják egymást,

hiszen a Szentlélek az Isten Igéjének a megértését, és a felebarát bajának megértését is elénk adja, azaz érzékenyvé tesz minket a mennyei dolgok iránt.

Hogyan lehet összekötni az egyháztörténetet, a missziót, és pünkösödöt? Talán Pál apostollal kellene kezdenem a sort, aki egész életét azzal töltötte, hogy hirdette Isten Igéjét, gyülekezeteket alapított, és gondozott. Vállalt minden anyagi, és lelki terhet azért, hogy a rábízottakat a legjobban tudja szolgálni. Ez a nagy szolgálat pedig nem jött volna létre a Szentlélek erejével. A misszióból nem lehet kihagyni a Szentlelket! Ha megtesszük, az csak közösségszervezés (eszem-iszom, dínom-dánom), de nem egyház!

A történelem folyamán minden Bibliát jól ismerő ember rájött arra, hogy a Szentlélekkel betöltekezve lehet gyülekezetet alapítani, vagy

egyházat reformálni. Tudta ezt Luther, és Kálvin, a magyar reformátorok. A bibliatársulatok és missziói társaságok vezetői, és az ébredés evangéizátorai. A Kr. u 30-as évektől, egészen 2020-ig, a Szentlélek szól mindig a gyülekezetekhez. A kérdés csupán az, hogy halljuk-e az Ő szavát, és ha igen, végre is hajtjuk-e azokat?

A modern korban olyan példák állnak előttünk, mint David Livingstone, aki amellet, hogy felfedezte a Viktória-vízesést, Afrikában hirdette Isten Igéjét. John G. Patton, egy skót misszionárius kannibálok között végzet szolgálatot, és tanította őket arra, hogy hagyják el pogány szokásaikat. Billy Graham pedig milliókhoz szólt, és hívott megtérésre embereket.

Mindezen dolgok pünkösödkor kezdődtek el, és adja Isten, hogy mind a mai napig tartson!

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

„MINT PÁSZTOR, ÚGY LEGELTETI NYÁJÁT, KARJÁRA GYÚJTI A BÁRÁNYOKAT, ÖLÉBE VESZI ÓKET, AZ ANYAJUHOKAT SZELÍDEN TERELGETI.” ÉZSAIÁS 40:11

Óvodánk vezérigéje Ézsaiás próféta könyvének 40. fejezetében olvasható. A fejezetet áthatja a vigasztalás, az öröm és a reménység hangja, amelyre most a koronavírus-járvány idején talán még inkább szükségünk van, mint egyébként, hiszen teljesen megváltozott az életünk. Óvodánk az országos járványügyi vészhelyzet kihirdetése után március 18-án bezárt, működési rendünk teljesen átalakult, ami érintette az intézmény minden dolgozóját, az ide járó gyermekeket és szülőiket egyaránt.

A kialakult rendkívüli helyzetben fel kellett dolgoznunk a bezártságot és a bizonytalanságot, mindazt, hogy vajon meddig fog tartani ez az állapot. Minden nehézség ellenére, mégis hiszem, hogy az Úr most is óvott, védett minket, gondoskodott rólunk és vezetett bennünket.

A Jó Pásztor Református Óvoda a zárás után ügyeletet, online ügyintézési lehetőséget biztosított a szülők számára, illetve a fontos, tájékoztató jellegű információkat a zárt facebook csoportokon keresztül osztottuk meg az érintettekkel. Online történt a fejlesztő foglalkozások megtartása is a Református EGYMI szakemberei által.

Az intézményi szabályzatok is felülvizsgálatra és átdolgozásra kerültek, különös tekintettel a HACCP rendszerre. Fontos szempont a folyamatos fertőtlenítés, megelőzés a megbetegedések elkerülése céljából. Az óvodapedagógusok adminisztrációs feladataik mellett (csoportnaplók vezetése, beszámoló, személyiséglapok és fejlesztési tervek készítése) folyamatosan tartották a kapcsolatot a szülőkkel a zárt csoportokon keresztül, szakmai ajánlásokat, ötleteket osztottak meg, amelyek változatos fejlesztő tevékenységeket biztosítottak a gyermekek részére. Hála és

köszönet illeti a szülőket, hogy megértően, türelmesen és együttműködően segítették az átállást az online kapcsolattartásra.

A városi önkormányzat jelenleg is biztosítja az étkezést kiszállítással, amely kezdetben osztóponton történt az intézmény székhelyén. A szolgáltatás megszervezése, az igények felmérése szintén online, illetve telefonon történt elkerülve a megfertőződés veszélyét.

Április 8-án megtörtént az új kiscsoportos gyerekek beiratkozása, a szülőkkel telefonon és e-mailen keresztül egyeztetettük a szükséges adatokat. A 2020/21-es nevelési évre 31 fő iratkozott be, a Halacska csoporton kívül a Szivárvány és a Csillag csoport is fogad szeptemberben, a korcsoportjában új kisgyermeket. Így szeptemberi létszámunk előreláthatólag 128 fő lesz. Hála és dicsőség érte Istennek!

A tankötelezettség megkezdésével kapcsolatos törvénymódosítás miatt az iskolába jelentkezők aránya magasabb volt az elmúlt évekhez képest. A Jó Pásztor Református Óvodából 30 fő nagycsoportos óvodás - ebből 23 fő a Baltazár Dezső Református Általános Iskolában - kezdi meg tanulmányait szeptember elsejével.

ajnos az óvodai ballagást sem tudjuk megtartani az elmúlt évek hagyományai szerint, de a Szülői Szervezet tagjaival és az óvodapedagógus kollégákkal arra törekszünk, hogy valamilyen formában megszervezzük a ballagó gyerekeknek ezt az alkalmat.

Áprilisban elkezdődtek a nyári karbantartási munkálatok is. A Halacska csoport teljes felújítása (új bejárat kialakítása, teljes padlóburkolat cseréje és a csoportszoba festése) az asztalok, székek, csiszolása, lakkozása, két légkondicionáló beszerelése a Báránypark és a Csengettyű csoportba már be is fejeződött. Az udvari játékok, homo-

kozók felújítása, valamint a terasz burkolatának javítása, a gyermek biciklitároló kialakítása jelenleg folyamatban van. Az udvari játékraktárba már korábban beszerelésre került egy nagyméretű polcrendszer, az itt tárolt játékok és eszközök is selejtezésre kerültek. A még használható játékokat, eszközöket és a korábban összegyűjtött gyermekruhákat adományként felajánlottuk a bodaszőlői rászoruló családok részére.

Az óvodai munkatársak a Jóhírmondó gyülekezeti újság hűségét is eljuttatták az intézményünkbe járó gyermekeknek és szüleiknek felkeresve az elérhető családokat.

Az elmúlt két hónapban folyamatos volt a munka az intézményben, hogy az óvoda megnyitásakor minden készen álljon a gyermekek fogadására. Jelenleg ügyeletet biztosítunk 5 fős csoportokban az óvodai elhelyezést kérelmező családok gyermekeinek és nagyon várjuk vissza az óvodásainkat. Reménység szerint hamarosan újra találkozhatunk velük és benépesül a megszépült óvoda épülete és udvara. Addig is imádságban hordozzuk óvodánkat, bízva Urunk megtartó kegyelmében!

A Jó Pásztor Református Óvoda minden munkatársának hálás szívvel köszönöm áldozatos munkáját, a családok együttműködő segítségét és a gyülekezet tagjainak támogatását, az imádságban hordozást. Isten áldása és kegyelme kísérje továbbra is mindannyiunk életét!

A kegyelmes Isten segítsen bennünket, hogy a reménységben örvendezhessünk, a nyomorúságban kitartóak, az imádkozásban pedig állhatatosak maradjunk!

Áldáskívánással:

Dobóné Tanczig Anita óvodavezető

Kálvin Szolgáltató Központ**ANYÁK NAPJA A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN**

2020. május 4-én ünnepeltük a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban az anyák napját. Igaz, a jelenlegi helyzetre való tekintettel, csak egy-egy jelképes kis ajándékkal tudtunk kedveskedni bentlakóinknak. Bertalan-Gellén Viktóra, az intézmény mentálhigiénés munkatársa és Kovács Katalin főnővér, a otthonban élők hozzátartozóival felvéve a kapcsolatot, fényképeket kért a családoktól, melyeket nagyon kreatívan, feldíszítve, keretbe foglalt. Lélekmelengető, emlékezős, vidám, megható pillanatok kaptunk időseinktől, ahogy megkapták a szeretteiket ábrázoló képeket.

Mivel személyesen nem köszönthették meg a hozzátartozók az itt élő édesanyákat, így a technika és az internet világát hívtuk segítségül a kapcsolattartásra.

Megható és megindító pillanatoknak lehettünk szemtanúi, amikor egy-egy videohívás alkalmával láthatták és hallhatták egymást a lakók és szeretteik.

Szabó Anita

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

SZABÓ T. ANNA: AZ ÉG ZSOLTÁRA

Perelj, uram, perlóimmal?
Felelj, Uram, felhőiddel.
Mondd, hogy rend van a világban,
felejtsem, amiket láttam.

Nehéz lenni, tudod, Uram?
Szívünk-szemünk úgy tele van
fájdalommal, szenvedéssel,
amit nem érünk fel ésszel.

Körülöttünk annyi zaj van.
A testtel is csak a baj van.
A lélek meg – szent a lélek,
de nem éli a szentséget.

Kő a szívünk, fáradt, nehéz,
szemünk csak a képekre néz,
tükrök közé vagyunk zárva,
nem látunk ki a világra.

Itt lent perbe vagyunk fogva,
perlónk fölénk magasodna,
túlkiabál, elküld haza,
hiába, hogy nincs igaza.

Perelj, Uram... – Nem, ne perelj.
Inkább csak felhőket terelj:
a változó világ képét –
ezzel hozd fölénk a békét.

Felelj, uram, felhőiddel,
vértessz fel a kellő hittel,
hogy törvényed ne feledjük,
eged alatt legyünk együtt,

tanuljunk világot látni,
indulatainkkal bánni,
nem bújkálni, mint a gyermek,
viselni a közös terhet,

éljük át a mások részét,
legyen bennünk újra részvét,
legyen bennünk hit, alázat.
Égből építs nekünk házat.

A nyelvben való hitemet is megalapozta a bibliaolvasás. Először áttételeken keresztül ismerkedtem meg a Szentírással. A templomban a Károli-fordítást hallottam, és gyönyörű volt – mondta gyermekkori élményeit is felelevenítve Szabó T. Anna az Asztali beszélgetések sorozat vendégeként a Petőfi Irodalmi Múzeumban. Ebből a rövid interjúrészletből is nyilvánvaló, hogy református gyökerekkel rendelkezik az ismert, kortárs író. (Nagyapja, Szabó T. Attila az Erdélyi magyar szótörténeti tár megalkotója, férje Dragomán György, író)

Az ég zsoltára is bizonyíték a református gyökerekre, hisz a költemény szövegében a 35. zsoltár kezdősora többször is felbukkan a vers alapgon-
dolatát megteremtve. Míg Dávid király az üldözőivel szemben kéri az Úr védelmét, addig Szabó T. Anna zsoltára egészen más élethelyzetben szólal meg. A mai ember egyszerre perel önmagával, a világgal és Istennel. Az

első öt versszak a panaszszoltárok hangján szólal meg, s mindnyájan magunkénak érezhetjük a sorokat. Ki az közülünk, aki ne csüggedt volna el látva a világban a rengeteg szenvedést? Ki az, akit a testi bajok ne tettek volna fásulttá? Ezt az életérzést nagyon szépen kifejezi a „kő a szívünk” metafora. A földi lét szűk perspektívájában („tükrök közé vagyunk zárva”) nagyon nehéz magasra emelni a tekintetünk. De mégis, ebben a helyzetben is megszólal az emberben a vágy az Istentől elnyerhető lelki javak iránt. Így a vers második része már inkább imádság és kérés, kapaszkodás Istenbe, a lélek közeledése Istenhez. Mert honnan is kaphatnánk hitet, szeretetet, békeséget, együttérzést, ha nem Tőle? Hisz arra teremtett minket, hogy törvénye szerint élve „szentek legyünk”, de ez a saját erőnkől nem sikerülhet. Így pünkösdkor (is) reménykedhetünk abban, hogy a Szentlélek segítségével, mégis „égből épül nekünk ház”.

Véleményem szerint a mű folytatja a magyar irodalom istenes verseinek azon vonulatát, ahol a kételyekkel küzdő, öniróniától sem mentes, gyarló ember őszintén odaáll Isten elé, perlekedik vele, majd megvallja bűneit és képes hitében megerősödni.

S a tartalomhoz illően a „köntös”, azaz a költemény formája is kettőséget hordoz. Érezhetjük a zsoltáros hangot, de magyaros verselés és a páros rímek zeneivé varázsolják a sorokat. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy a Kaláka együttes megzenésítette a művet. A karantén idején a Csokonai Színház a társulati versmondás kihívására ezt a művet választotta. Mind a zenei, mind a verses formát érdemes az interneten meghallgatni/nézni.

Mezőné Szabad Erzsébet

A LÉLEK SZABADSÁGA

Vitkócziné Juhász Edit amatőr festő Szabadság című festményét láthatjuk a képen. Családja biztatására készíti többnyire természetet ábrázoló festményeit, melyeken a harmóniának nagy szerepe van. Hivatását tekintve könyvtáros. Gyermekkorától vonzódik a művészethez. Idézek tőle: „a festészet nekem felszabadsultság, öröm, lelki utazás, az én El Caminom...”

A képen ismereteim szerint egy nagy kócsag régies nevén nemes kócsag látható. A magyar természetvédelem címermadara. Amikor megláttam ezt a képet, magával ragadott a látvány, a pillanat, ahogyan az éppen felszállni készülő madár az egész testével nekifeszülve készül egy repülésre, egy szárnyalásra. A fejtartása, a nyaka, a mellkasa, a szárnyai, a lábai, minden testrésze mutat számomra egy felszabadult szabadságot, amely bizalommal készül belevetni magát az ég levegőjének hasítására. Ő erre született, hogy megélje az önfeledt, örömteli szabadság érzését. Szárnyal, és tudja mi az ő elhívása.

A szabadság érzését mi emberek is megtapasztalhatjuk. Emlékszem, átélhetem ezt én is, bizonyos helyzetekben, mert tudom, hogy az életem Jézus Krisztusban van „elrejtve”. „De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete.” (Jak.1,25.) „És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak.” (Zsid. 2,15.) Az a tény, hogy Isten által szabad lehetek az Ő tanácsát követni, ami az ember védelméről szól, felszabadít a szeretet közvetítésére.

Ez persze nem olyan könnyű, mint gondolnánk, mert félre értelmezhetőek sokszor a tetteink. E mögött ott van, hogy nem ismerjük egymást, netán „rosszat” feltételezünk a másiktól, türelmetlenek vagyunk, nem merünk bizonyos dolgokat elmondani a másik félnek, ha megbánt, mert mi van, ha nem ért meg?

És így csak bonyolódnak, egymástól távolodnak a kapcsolatok. Pedig

a törékeny kapcsolatokban, ha a szeretetre alapozódnak, a szeretetért vannak, abban Isten hatalmas ereje mutatkozik meg!

A megbocsájtás „gyógyszer” annak, aki adja és annak is, aki kapja, akár naponta többször is!

Igazából mi más kell nekünk, mi másra vágyakozunk, mint a Szeretet szabadsága.

Minden ember a szeretetre éhes és egyedüli szükséglete. Az Ige mondja: „Az Isten szeretet.” (I.János 4,7.)

Ezért a legjobbat tesszük, ha mi emberek egymást és Istent szeretjük. Isten Szentlelke ebben segítségünkre van, ha kérjük! A szeretet azt nézi,

ami a másiknak jó és nem önös érdek. „Mint szabadok, és nem, mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói.” (I. Péter 2,16.) „És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az Ő mennyei országára; Akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.” (II.Tim. 4,18.) „Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” (II.Kor. 3,17.) „És várjátok az Ő Fiát az égből, Akit feltámasztott a halálból, a Jézust, Aki megszabadít minket amaz eljövendő haragtól.” (I.Thesz. 1,10.)

Somogyiné Gyüre Mara

SAJTÓKÖZLEMÉNY A PROJEKT ZÁRÁSRÓL

Megvalósult a „Fogyatékosokat és időseket segítő missziós tevékenységek a hajdúböszörményi Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban” című projekt

2020/február/28

Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ és a Hendicepes Gyermekeket Segítő Egyesület közösen pályázatot nyújtott be az EFOP-1.3.7-17 kódszámú „A társadalmi kohézió erősítése az egyházak és civil szervezetek közösségfejlesztő tevékenységének bővítésével” című felhívásra. A projekt megvalósításához 49,31 millió forint vissza nem térítendő európai uniós támogatásban részesült a főpályázó és konzorciumi partnere.

A projekt fő célkitűzése volt, hogy a közösségfejlesztő és hátránykompenzációs tevékenységeken keresztül csökkenjen az előítéletesség és a hátrányos megkülönböztetés a térségben, nőjön a lakosság társadalmi részvétele, aktivitása, erősödjön a társadalmi kohézió. A projektben található különböző komplex tevékenységek hatással legyenek nem csak a megvalósítás ideje alatt, de hosszú távon is szolgálják a célcsoporttagok lelki egyensúlyát, önérdek érvényesítő képességét, a társadalmi együttélés hatékonyságát, valamint csökkentjen a hátrányos megkülönböztetést.

A fejlesztés eredményeként megvalósult a szervezetfejlesztés, 76 fő bevonásra került, sikeresen beszerzésre kerültek a tervezett eszközök.

A fejlesztés során megvalósult tevékenységek:

- 10 alkalommal logopédiai foglalkozás,
- 150 alkalommal állatasszisztált terápia,
- 2 alkalommal nyílt nap,
- Szülői klub foglalkozás 24 alkalommal,
- „Reformáció és missziónap” 2 alkalommal,
- Sóterápia-relaxációs foglalkozások 24 alkalommal,
- Reintegrációs és Pályaorientációs tábor hátrányos helyzetű - gyerekeknek és fiataloknak 4 alkalommal,
- Szenzomotoros torna 96 alkalommal,
- Gyógypedagógiai tanácsadás, állapotfelmérés 24 alkalommal valósult meg.

A „Fogyatékosokat és időseket segítő missziós tevékenységek a hajdúböszörményi Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban” elnevezésű, EFOP-1.3.7-16-2016-00252 azonosítószámú projekt a Széchenyi 2020 program keretében valósult meg.

További információ kérhető:

Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ: kalvinrefszszk@hbrefkalvinter.hu
 Hendicepes Gyermekeket Segítő Egyesület hendicepesegey@gmail.com

GYÜLEKEZETI NAGYTÁBOR

Az a reménységünk, hogy az idén augusztus 2-8-ig,
Nyárádszentlászlóra tervezett nagytáborunkat megtartjuk!

Ezért még lehet rá jelentkezni családonként 10 ezer forint előleg befizetésével a lelkészi hivatal pénztárában.
Ha mégsem lesz lehetőség ezt az áldott együttlétet megtartani,
akkor az előlegeket visszafizetjük a jelentkezőknek.
Imádkozzunk egymásért, azért, hogy Urunk dicsőségére múljon el ez az ítéletidő,
s ki-ki levonhassa belőle a szükséges konzekvenciákat!

*„Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart szeretete!
Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart szeretete!
Nagy csodákat művel egymaga, mert örökké tart szeretete.” (Zsoltár 136,1-4)*

Somogyi László lelkipásztor

ISTEN AJÁNDÉKAI, SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.”

Róma 5,8.

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

Róma 6,23.

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.”

I.Ján. 1,9.

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.”

Ézs. 55,6-7.

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.”

I.Ján. 5,11-13.

ALKALMAINK

- Vasárnap: 09:00 Istentisztelet a középkereti gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.)
16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem)
18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
- Hétfő: 15:00 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem)
18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
- Kedd: 15:00 Asszonykör
18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal)
19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
- Szerda: 09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem)
16:00 Középkereti bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
- Csütörtök: 10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában)
17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem)
18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
- Péntek: 15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
- Szombat: 17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

